

Козак Дмитро Вікторович
фахівець I категорії
факультету підготовки фахівців для
кримінальної поліції
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРОВЕДЕННЯ ОДНОЧАСНОГО ДОПИТУ РАНІШЕ ДОПИТАНИХ ОСІБ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ ХУЛІГАНСТВА

Розглядаючи одночасного допиту раніше допитаних осіб при розслідуванні хуліганства, слід зазначити, що це одна з найбільш поширених слідчих (розшукових) дій, за допомогою якої збирається інформація в кримінальних провадженнях. Адже на різних етапах розслідування окремі учасники розслідування можуть давати суперечливі показання. Це пояснюється як і швидким перебігом подій під час вчинення кримінального правопорушення, так і приховуванням своєї вини. А його проведення забезпечує ряд можливостей для ефективного проведення інших процесуальних дій, висунення версій тощо.

Відповідно до п. 9 ст. 224 КПК України, слідчий, прокурор має право провести одночасний допит двох чи більше вже допитаних осіб для з'ясування причин розбіжностей у їхніх показаннях [3]. Тобто зазначена слідча (розшукова) дія шляхом з'ясування і усунення суперечностей в показаннях допитуваних допомагає працівникам правоохоронних органів досягти справедливості в кримінальному провадженні. Вона є складною вербальною процесуальною дією, оскільки проводиться за участю двох або більше раніше допитаних осіб за наявності в їх раніше наданих показаннях суттєвих суперечностей щодо одних і тих же обставин справи.

Шляхом аналізу кримінальних проваджень за фактом вчинення хуліганства нами встановлено, що одночасний допит проводився в 63 % випадків, з них:

- 52 % – між потерпілим та підозрюваним;
- 21 % – між підозрюваним та свідком;
- 18 % – між підозрюваними;
- 7 % – між потерпілим та свідком;
- 2 % – між свідками;
- 1 % – між потерпілими.

Серед організаційно-підготовчих заходів одночасного допиту раніше допитаних осіб при розслідуванні правопорушень Ю. В. Гаврилін визначає наступні:

- вивчення раніше отриманих показань;
- з'ясування змісту протиріч;
- вивчення особи допитуваних; з'ясування обставин, що належить

встановити;

- визначення послідовності допиту;
- вибір місця та часу проведення;
- підбір та систематизація доказів;
- формулювання питань та визначення їх послідовності [1, с. 51].

Важливе значення на підготовчому етапі досліджуваної слідчої (розшукової) дії при розслідуванні хуліганства має визначення осіб, між якими буде проведено одночасний допит. В даному аспекті ми підтримуємо Ю. А. Чаплинську, яка зазначає, що «...не доцільно проводити слідчу дію: між особами, які дають завідомо неправдиві показання; між співучасниками кримінального правопорушення на первісному етапі розслідування; між підозрюваними, які частково визнають свою вину і схильні змінити показання або негативно вплинути на інших учасників; між особами, які намагаються погодити свою позиції по відношенню один до одного або передати друг другу певну інформацію; між особами, із яких той, хто дає правдиві показання, перебуває у матеріальній, родинній або іншій залежності від іншого учасника; коли один із учасників одночасного допиту двох раніше допитаних осіб відмовляється давати показання у присутності іншої особи» [5, с. 475].

Свідком при розслідуванні хуліганства, як відмічає М. М. Єфімов, може бути особа, котрій відомі значущі для кримінального провадження обставини, зокрема:

- особа, котрій стала відома інформація щодо підготовки та вчинення даного злочину;
- особи, які безпосередньо сприймали факт учинення злочину;
- працівники правоохоронних органів або інші особи, котрі затримали злочинця або вживали заходів щодо його встановлення та затримання [2, с. 144].

Звичайно, цей перелік свідків не є вичерпним, тому можливим є допит й інших осіб, які володіють інформацією про подію. З цього приводу слід зазначити, що розповсюдженим фактом, як доречно відмічає В.М. Плетенець, є випадки, коли слідчі, які здійснюють виїзд в складі СОГ на місце проведення огляду не надають належного значення всім свідкам, обмежуючись проведенням необхідних дій лише з частиною з них [4, с. 183].

Як підсумок зазначимо, що одночасний допит раніше допитаних осіб при розслідуванні хуліганства має важливе значення на подальшому етапі. Він у більшості випадків є досить інформаційно наповненою слідчою (розшуковою) дією, за допомогою якої визначаються напрямки подальшого розслідування кримінального правопорушення.

Список використаних джерел:

1. Гаврилин Ю. В. Криминалистическая тактика и методика расследования

- отдельных видов преступлений в определениях и схемах : учеб. пособие / Ю. В. Гаврилин. – М. : Книжный мир, 2004. – 332 с.
2. Єфімов М. М. Методика розслідування хуліганства : монограф. / Микола Миколайович Єфімов. – Дніпропетровськ : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2015. – 216 с.
3. Кримінальний процесуальний кодекс України : прийнятий Верховною Радою України Законом №4651-VI від 13.04.2012 р. / відп. за випуск В. А. Прудников. – Х. : Право, 2012. – 392 с.
4. Плетенець В. М. Особливості встановлення свідків за злочинами, кваліфікованими у відповідності до ст. 259 КК України / В. М. Плетенець // Актуальні питання розслідування слідчими органів внутрішніх справ: проблеми теорії і практики : матер. Всеукр. наук.-практ. конф. (Дніпропетровськ, 18-19 квітня 2013 р.) . – Дніпропетровськ: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2013. – С. 182-185.
5. Чаплинська Ю. А. Організаційне забезпечення одночасного допиту двох раніше допитаних осіб / Ю. А. Чаплинська // Наук. вісн. Дніпроп. держ. ун-ту внутр.справ. – 2013. – № 3. – С. 472-478.

Кудлай Роман Вікторович
лікар ортопед-травматолог
вищої категорії
Міжобласний центр хірургії
кисті
м. Дніпро

ПЕРЕЛОМИ БУША: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ СУДОВО-МЕДИЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ ЖИВИХ ОСІБ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ ЗЛОЧИНІВ

Як на початковому, так і на подальшому етапах розслідування кримінальних правопорушень можуть призначатися судові експертизи. Адже, відповідно до ч. 1 ст. 242 КПК України, експертиза проводиться експертом за зверненням сторони кримінального провадження або за дорученням слідчого судді чи суду, якщо для з'ясування обставин, що мають значення для кримінального провадження, необхідні спеціальні знання [1].

Зазвичай, в кримінальних провадженнях виникає необхідність у проведенні різних видів експертиз. За даними нашого дослідження, судово-медична експертиза живих осіб призначалася у 18 % випадків. Оскільки, потерпілим завдавалися побої й тілесні ушкодження, в тому числі, 6 % – середньої тяжкості і 2 % – тяжкі тілесні ушкодження.

При розслідуванні кримінальних правопорушень судово-медична експертиза живих осіб може вирішувати широке коло питань, зокрема про: